

[Poul Møller.]

hvad meningen er med hensyn til tidsfristen, som den højtærede minister var inde på, ja, så er det ikke meningen, at hverken jeg eller andre vil sætte den højtærede finansministers juleferie til; det vil vi ikke. Vi er klar over, at selv om den højtærede finansminister arbejder med det i juleferien, vil det hverken kunne få virkning for det kalenderår, der nu er gået, eller for det kommende skatteår. Derimod må meningen være, at lovforslaget bliver fremsat så betids, at det kan få virkning fra næste skatteår, således at folk kan vide, at indtægterne i 1960 og de forandringer, der foregår i 1960, er underkastet disse nye bestemmelser. Det skal være så betids, at vi er sikre på, at sagen er bragt i orden inden fremsættelsen af næste års ligningslovforslag. Det er min tanke med det. Jeg kan ikke se, at vi nu kan pålægge den højtærede finansminister at udforme et lovforslag, der skulle kunne vedtages her i tinget inden jul eller i begyndelsen af januar måned, når det er så indviklet, som det siges.

Ja, alle de tekniske ting kunne vi jo endda vente med at diskutere, indtil vi ser et sådant lovforslag. Så må vi til den tid drøfte, hvilke krav der skal stilles. Jeg vil ikke mene, at det bliver svært at analogisere, som man siger det, sammenlignet med bestemmelsen om enkerne. Jeg vil tro, det er muligt. Jeg vil tro, at finansministeriets embedsmænd kan udforme det. En enke kan jo også komme i den situation, at hendes indtægter senere øges, at hun køber en ejendom o. s. v. Det har man dog set bort fra og alligevel gennemført denne bestemmelse.

Den højtærede finansminister gjorde nogle bemærkninger om udvalgsforhandlingerne og sagde, at han troede, der havde været enighed om en fortsættelse af den bevillingsmæssige praksis efter den bemærkning, der fremkom i betænkningen herom. Jeg tror, det vil være til fordel for alle her i det høje ting, at vi går ud fra, at der ikke er enighed om noget i et udvalg, før det er blevet accepteret af udvalgsmedlemmerne og af de partier, som de repræsenterer. Det er arbejdsgangen herinde, og jeg tror ikke, at hverken den højtærede finansminister eller andre af regeringspartiernes medlem-

mer ønsker det anderledes. Man må have en gruppedrøftelse af de udkast, der foreligger i et udvalg, og på basis af disse gruppedrøftelser må man gå tilbage til udvalget og meddele gruppens standpunkt. Det har vi gjort, derfor har vi fremsat dette forslag i dag, og derfor har vi ikke kunnet tiltræde denne bemærkning i udvalgsbetænkningen. Vi har ikke anset den for tilstrækkelig. Vi mener, at nu må den højtærede finansminister udforme et lovforslag, således at vi inden næste ligningsår har disse problemer klaret.

Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Poul Møller udtalte, at jeg i mit første indlæg havde afvist at gå ind på venstres og de konservatives forslag om at følge de københavnske regler om højere børnefradrag. Det ærede medlem spurgte mig, om det, selv om jeg ikke syntes, det var rimeligt nu at love skattelettelser, så egentlig var rimeligt nu at gå ind for et forslag, der betød skatteforhøjelser. Hvorfor siger det ærede medlem nu noget sådant? Hvorfor siger det ærede medlem det, når der utrykkeligt i betænkningen står, at det er hensigten ved behandlingen af udskrivningsloven, herunder det, der skal ind i denne om børnetilskud, at tage hensyn til de ændringer? Hvorfor siger det ærede medlem det, når jeg ydermere i mit første indlæg gentager det? Jeg ved ikke, om det virkelig ikke var gået op for det ærede medlem, at vi er nogle her i salen — jeg er så optimistisk at tro, at vi er et flertal her i salen — der ikke vil drøfte skattelettelser, uden at vi virkelig kan få en gennemgang, uden at vi virkelig kan få en generel drøftelse af hele dette problem, og at vi også er nogle stykker, der ikke vil i flæng snakke skattelettelse uden at kende den økonomiske situation, også som den måtte tegne sig til foråret.

Jeg skal da gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg; det var, at jeg mener, at spørgsmålet om så store skattelettelser, som der vil blive tale om, hvis vi følger oppositionen, må indgå i den samlede overvejelse vedrørende mulige skattelettelser, som vi formentlig må foretage til foråret. Det kan da ikke være ukendt for det ærede medlem, at der er nogle her i tinget, som føler, at man ikke blot kan snakke skatte-